

χαι τε
μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀσχετον, οὐκ ἐπι-
εικτὸν Ἥρης». (Ιλ. Ε. 891).

Ἐν Ῥώμῃ ἐν τῷ ἐν Θέρμαις μουσεῖῳ ὑ-
πάρχει ἀγάλμα καθημένου καὶ ἀφοπλιζομένου
ὑπὸ τοῦ Ἑρωτος Εἰκόνα τοῦ ἐπικαίρου αὐ-
τοῦ ἀγάλματος ἀποστέλλω εἰς τὴν φίλην
«Πινακοθήκην», τῆς φωτογραφίας ληφθείσης
ἐκ τοῦ περὶ Ἑλλ. καὶ Ρωμαϊκῆς γλυπτικῆς
Γερμανικοῦ συγγράμματος τοῦ Fruwangler καὶ

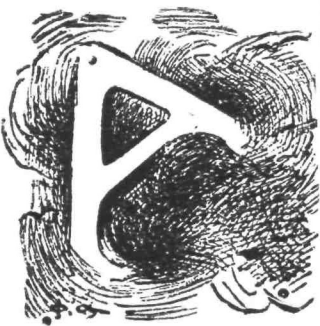
Urlishs. Παρίσταται δ' Ἀρης ἐν τῷ ἀγάλματι
καθήμενος ἐπὶ τῶν ὅπλων τοῦ καὶ ἔχων
τὰς χεῖρας δεδεμένους διὰ χειροπεδῶν. Μεταξὺ
δὲ τῶν ποδῶν αὐτοῦ κρύπτεται δ' Ἑρως.

Εἴθε δ' Θεὸς νὰ δέσῃ μὲ βαρυτέρως χει-
ροπέδας διὰ τῶν Συμμάχων τὰς χεῖρας τοῦ
Πανευρωπαϊκοῦ Ἀρεως, ἵνα ἡ ἀνθρωπότης
ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς Εἰρήνης.

Ἐν Βόλῳ Ν. Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπιμελητὴς τῶν ἀρχαιοτήτων Θεσσαλίας

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

Καρδινάλιος ἀνιστόρητος. — Μουσεῖον ἐν διωγμῷ.
— Αἱ διαφημίσεις γραμματίων καὶ δανείου. —
Ἑργατικὴ πρωτομαγιά. — Ἀθηναὶ καὶ ψηφίσματα. —
Ἀκαδημαῖκοι ποῦ δὲν ἔγιναν. — Ἐνα διάταγμα
τοῦ Ὁθωνος. — Μανιφέστον Κορδορούμπα καὶ
Συντροφίας. — Οἱ Μπολσεβίκοι τῆς φιλολογίας. —
Ἡ Γεωγραφικὴ Ἐταιρεία καὶ αἱ παιδαγωγοί.

ΥΤΟ μᾶς ἔλειπε.
Μετὰ τοὺς Βουλγά-
ρους διεκδικοῦντας
κάθε Ἑλληνικόν, ὁ
Ἰταλικὸς ἱμπερια-
λισμὸς βουλιμῶν
καὶ αὐτὴν τὴν Ἀ-
γίαν Σοφίαν. Ὁ
Ἰταλικὸς βέβαια
λαὸς εἶνε ἀμέτοχος
τῶν ἰδεολογικῶν

αὐτῶν πραξικοπημάτων, ἀλλὰ τὸ Βατικανὸν
δὲν ἐδίστασε διὰ τοῦ καρδινάλιου Γάσπαρι ἐν
συνεντεύξει νὰ ἐξαγγεῖλῃ δικαιώματα ἰδιοκτη-
σίας ἐπὶ τοῦ χριστιανικοῦ Παρθενῶνος. «Διεκ-
δικοῦμεν, ἐφθέγγατο ὁ πονηρὸς Γάσπαρι, τὴν
Ἀγίαν Σοφίαν, τὴν βασιλικὴν ταύτην τῆς ἀ-
νατολικῆς Καθολικῆς μας λατρείας. Ἦτο, λέ-
γει ὁ ἴδιος Γάσπαρι, ἀρχικῶς ναὸς καθολικὸς,
κατέστη ὕστερα ναὸς σχισματικὸς, ἀλλὰ διὰ τῆς
ἐνώσεως, ἥτις ὑπεγράφη εἰς τὴν ἐν Φλωρεν-
τίᾳ Σύνοδον, ἡ Ἀγ. Σοφία ἐπανῆλθεν εἰς τὸν
καθολικισμόν».

Ἀπάντησις δὲν χρειάζεται εἰς τὸν κ. Καρ-
δινάλιον, ὅστις λησμονεῖ νὰ μᾶς εἴπῃ καὶ ποῖος
ἔκτισε τὸν ναόν. (*)

Νὰ ἐπικαλεσθῇ μόνον τις τὴν ἐξ Ὑψους

(*) Λησμονεῖ ἐπίσης ὅτι ὅταν ἐξ ἡμέρας πρὸ τῆς
ἀλώσεως ἐν συνελύσει ἐντὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας ἀ-
πεφασίσθη, ἵνα σωθῇ ἡ κινδυνεύουσα Ἑλληνικὴ
Αὐτοκρατορία, νὰ συλειτουργῶσιν ὀρθόδοξοι καὶ
λατῖνοι ἱερεῖς εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καὶ Λατινικὰς Ἐκ-

βοήθειαν νὰ φέρῃ εἰς θεογνωσίαν τὸν ὄνειρο-
πόλον αὐτὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Βα-
τικανοῦ, τὸν ἐρωτοτροποῦντα πρὸς τὸ σεπτὸν
προπύργιον τοῦ Ἑλληνισμοῦ μετὰ περισσοῦ
θράσους.

Τὸ Μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολο-
γικῆς Ἐταιρείας εἶνε ἀπὸ ἐνὸς ἔτους κλειστόν.
Ἡ σοφία τῶν ἐρμοδίων τὸ κατεδίκασεν εἰς δια-
μετακόμισιν. Ἦτο καλὰ ὅπωςδὴποτε τοποθε-
τημένον εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, ἀλλὰ τὸ Ὑπουρ-
γεῖον — δὲν ἠξεύρομεν ποῖον — ἠθέλησε νὰ τὸ
μεταφέρῃ εἰς ἀκαταλλήλους αἰθούσας τῶν Πα-
λαιῶν Ἀκατόρων, μολοντί μία μετακόμισις
προσωρινή — ἀφοῦ θὰ ἔχῃ τὸ Μουσεῖον ἰδιό-
κτητον μέγαρον — θὰ προεκάλει ἀναστάτῳσιν,
κινδύνους καὶ δαπάνην 70,000 δρ. Διατάσσε-
ται ἡ Ἐταιρεία νὰ περιμαζεύσῃ τὰ κειμήλια.
Ἄλλ' ἡ παραχωρηθεῖσα αἶθουσα κατελήφθη
πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν
καὶ ἔκτοτε τὸ Μουσεῖον εἶνε κλειστόν. Καὶ ἔωρ-
τάσθη ἡ ΚΕ' Μαρτίου χωρὶς Μουσεῖον καὶ
προετοιμάζεται ἡ 1^η Οετηρὶς χωρὶς νὰ ληφθῇ
φροντίς διὰ τὴν ὀριστικὴν ἐγκατάστασίν του.
Εὐτυχῶς ἡ Ἐταιρεία χάρις εἰς κληροδοτήματα
δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ προστρέξῃ εἰς τὴν ἐπαι-
τείαν ἢ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν περίφημον προστα-
σίαν τοῦ Κράτους. Ἐχει τὴν οἰκίαν Κοζάκη,
ἀκατάλληλον, ἀλλ' ἥτις πωλουμένη θὰ ἀποφέρῃ
ικανὰς χιλιάδας, τὴν περίφημον συλλογὴν τοῦ
Λιβανίου καὶ τὸ ἐσχάτως κληροδοτηθὲν εἰς
αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἐκ Τραπεζοῦντος ὁμογενοῦς
Ἀκριτά ποσὸν τῶν 550,000 δρ. μολοντί εἶνε
ἄγνωστον τί διεσώθη ἀπὸ τοὺς Μπολσεβίκους
ἐκ τῆς κτηματικῆς περιουσίας αὐτῆς. Τὸ

κλησίας, οἱ περὶ τὴν Ἀγίαν Σοφίαν συνηγμένοι ὀρ-
θόδοξοι ἀπεδοκίμασαν δι' ἀρῶν τὴν ἀπόφασιν καὶ
ἐκήρυξαν τὸν ναὸν μianθέντα. Εἶνε αὐτὸ ἡ ἱστορικὴ
ἀξίωσις τῶν Λατίνων;

Συμβούλιον τῆς Ἑταιρείας ἃς ἀγοράσῃ ἐν οἰκόπεδον καὶ ἃς κτίσῃ ἐν οἴκημα, χωρὶς ν' ἀναμένη τμηματάρχας ἢ Ὑπουργοὺς νὰ συγκινηθοῦν. Αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς θέλει τὸ Μουσεῖον του, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐγγύτερον φέρεται ἢ ψυχὴ του καὶ φθάνει ἡ νόησις του.

* *

Τὰς διὰ τὰ ἔντοκα γραμμάτια εἰκονογραφημένας διαφημίσεις, ὑπερέβαλον αἱ διὰ τὸ Ἑθνικὸν δάνειον, ἀληθινοὶ πίνακες καλαισιθισίας καὶ ἐμπνεύσεως, ἰδίως οἱ τέσσαρες οἱ ἀναρτηθέντες εἰς τὴν πρόσοψιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς αὐτοὺς προσετέθη καὶ μία καινοτομία. Διαφήμισις διὰ τῆς γλυπτικῆς. Μεγάλων διαστάσεων ἄγαλμα παριστῶν τὴν Νίκην, ἔργον τοῦ κ. Ζευγώλη, ἐστήθη ἔξωθεν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου. Ἐν γένει τὸ τμήμα τῆς Δημοσιότητος ἔδωκε ἱκανὴν ἐργασίαν εἰς τοὺς καλλιτέχνας, δι' ὧν ἐπέτυχε μίαν διαφήμισιν ἀποτελεσματικὴν.

* *

Οἱ σοσιαλισταὶ ἐπρόλαβαν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ παρεδέχθησαν τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἐστάσαντες ὡς Πρωτομαγιά τὴν 18 Ἀπριλίου μαζὺ με τοὺς Εὐρωπαίους, ἀφήσαντες ἄθικτον τὴν ἰδικήν μας Πρωτομαγιά, τὴν ποιητικὴν καὶ εὐοσμον, τὴν ὁποίαν ἔψαλαν οἱ ποιηταὶ τῆς παρελθούσης ρωμαντικῆς γενεᾶς καὶ τὴν ὁποίαν πανηγυρίζουν κατ' ἀπαράβατον ἔθιμον οἱ ἑρασταί. Καὶ τοιοῦτο τρόπον ἡ ἐορτὴ τῶν ἀνθέων δὲν κατῆλθε εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα. Διὰ πρώτην φορὰν ἐωρτάσθη καὶ ἐδῶ ἡ ἐργατικὴ Πρωτομαγιά. Καὶ ἦτο πρωτότυπος ἐορτὴ ἡ ποίησις ἔγινε διαδήλωσις, τὸ ἄνθος ψήφισμα, ὁ ρεμβασμὸς διαμαρτυρία, τὸ τραγοῦδι ζητωκραυγὴ, τὸ στεφάνι μαγκοῦρα. Τὰ ἐργατικὰ σωματεῖα ἔπρεπε νὰ νεωτερίσουν ὀρίζοντα ἡμέραν ἐργατικῶν ἐκδηλώσεων ἄλλην ἐορτήν, τῶν Ἀγ. Πάντων λ.χ. ἢ τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος.

* *

Ὅλα τᾶχει ἡ Ζαφειροῦλα. . . Θὰ ἰδρῇ λέει, Ἀκαδημία, διότι ἡ Ἑλλάς, λέει, θὰ ἀποκλεισθῇ, λέει, τοῦ Διεθνoῦς Ἀστρονομικοῦ Συνεδρίου διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ Ἡμερολογίου ἐπειδὴ, λέει, δὲν ἔχει Ἀκαδημίαν. Ἀκαδημίαν ἔχομεν καὶ πολυτελεστάτην μάλιστα. Ἀκαδημαῖκοι ὅμως ποῦ νὰ εὑρεθοῦν; Ἀλλοτε ἔτε εἰχομεν κορυφὰς ἐν τῇ φιλολογίᾳ, τῇ λογοτεχνίᾳ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ ἡ Ἀκαδημία ἐθεωρήθη περιττή. Τώρα ἔγινεν ἀπαραίτητος. Ἀλλοτε εἰχομεν φιλολόγους, ὡς τὸν Φίλιππον Ἰωάννου, τὸν Κουμανοῦδην, τὸν Κόντον, συγγραφεῖς

ὅπως τὸν Ραγκαβῆν, τὸν Ροῖδην, τὸν Ἀσώπιον, τὸν Βλάχον ἐν ἀκμῇ τότε, τὸν Καλλιγᾶν, τὸν Βερναρδάκην, τὸν Βικέλαν.

Τώρα; Διὰ τὸ Ἀριστεῖον—ἐν ἀπλοῦν μετάλλιον—γίνεται τόσος ἀγὼν καὶ δὲν ἀπονέμεται εἰς οὐδένα. Ἀλλὰ μήπως καὶ αὐτοὶ ποῦ τὸ ἔχουν, πλὴν ἐνὸς Βλάχου καὶ ἐνὸς Παλαμᾶ, θὰ ἦσαν ἄξιοι δι' Ἀκαδημαῖκοί; Λέγουν ὅτι καὶ νομοσχέδιον εἶνε ἔτοιμον ἀπὸ ὁκταμήνου ὅπως ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, περὶ ὀνομασίας 15 Ἀκαδημαῖκῶν οἱ ὁποῖοι μετὰ τῶν ἤδη ἀριστειούχων νὰ ἀποτελέσουν τὴν Ἀκαδημίαν. Ἀλλὰ κατόπιν πολλῶν ἔρευνῶν (sic ἀνεκάλυψαν οἱ μαιευτῆρες τῆς Ἀκαδημίας ὅτι οὔτε Β. Δ. κἄν δὲν ἀπαιτεῖται, διότι ὑπάρχει, λέγουν, κάποιος ἐπὶ Ὄθωνος ἐκδοθὲν Διάταγμα τὸ ὁποῖον «...προυνόει» περὶ Ἀκαδημίας. Ἡμεῖς ἄλλοτε συνηγορήσαμεν ὑπὲρ συστάσεως τῆς Ἀκαδημίας. Ἀλλὰ τώρα ἀφ' ἐνὸς ἐξέλιπον οἱ ἄξιοι Ἀκαδημαῖκῆς ἑδρας, ἀφ' ἑτέρου δὲ διερχόμεθα ἡμέρας πονηρίας, ὑπὸ τὸ κράτος δὲ ἀνωμάλου καταστάσεως τοιαῦται σπασμωδικαὶ ἀποφάσεις εἶνε καταδικασμένοι εἰς θάνατον, ἂν μὴ εἰς κωμικοποίησιν. Διότι θὰ διορισθοῦν Ἀκαδημαῖκοι, ὅπως διορίζονται ἀπὸ τινος τμηματάρχαι, ἄνθρωποι στερούμενοι οἰουδήποτε προσόντος. Καὶ διὰ τῆς μεθόδου τοῦ διορισμοῦ διόλου παράδοξον νὰ ἴδωμεν Ἀκαδημαῖκούς, τὸν Ψυχάριον, τὸν Ἀννινον, τὸν Δροσίνην καὶ τὸν Ρήγαν Γκόλφην.

*

Στὸ ὄργανον τῶν μαλλιαρῶν ποῦ βρυκολάκισσε ἐδημοσιεύθη ἓνα μανιφέστον ἀπὸ «ποιητῆς, συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχνες», κωμικώτατα γραμμένο, ἀπευθυνόμενον εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, διὰ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ μετὸς τῶν ἀρλουμπειδῶν ὅτι «ἡ Δημοτικὴ ἔχει ὅλα τὰ βιολογικὰ συστατικὰ γλῶσσας πολιτισμένης». Τὴν ἀνακάλυψιν ὀφείλομεν εἰς τοὺς ὑπογραφομένους διαπρεπεῖς λογίους Ρῶτιαν, Χατζάραν, Βελμύραν, Σιτράγγαν, Καρθαῖον, Μυριέλλαν, Φτέρην, Νικήταν, Σαριγιάννην, Μυταράκην, Καραντζάν, Μόσχον, Πράτσικαν, Κορδορούμπαν καὶ ἄλλους ὀνομαστοὺς λογοτέχνας. Ἡ παράθεσις τῶν ὀνομάτων εἶνε ἀρκετὴ διὰ νὰ ἀναλογισθῇ τις τὸ μέγεθος τῆς σοβαρότητος τοῦ διαβήματος, τὸ ὁποῖον ἀνεστάτωσε κυριολεκτικῶς τὸ Πανελλήνιον. Ἰδιαιτέραν συγκίνησιν ἡσθάνθησαν οἱ τρόφιμοι τοῦ Δρομοκαυτείου.

* *

Ἡ ἀνασύστασις τῆς Ἑλλ. Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας εἶνε γεγονὸς εὐχάριστον, ὑπὸ τὴν αὐτὴν μάλιστα προεδρείαν τοῦ κ. Παπαμιχα-

λοπούλου. Ἀρκεῖ νὰ ἐπιδιώξῃ τοὺς σκοποὺς τῆς μὲ περισσότερον ζήλον τώρα καὶ νὰ ἔχῃ κατεύθυνσιν ὠρισμένην. Ἀνεγράφῃ ὅτι σκοπεῖ τὴν γεωγραφίαν τῶν Ἑλλ. Χωρῶν, τὴν ἐξ- κρίβωσιν τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀλυτρώτων, περιγραφὴν τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, τὴν γνωριμίαν εἰς τοὺς ξένους τῶν φυσικῶν καλλονῶν καὶ τὸν πόλε- μον κατὰ τῶν ξένων διδασκαλισσῶν. Ὅλα αὐ- τὰ εἶνε πολλὰ, τὸ τελευταῖον μάλιστα δὲν δυ- νάμεθα νὰ ἐννέσωμεν ποῖαν σχέσιν ἔχει μὲ τὴν Γεωγραφίαν. Θὰ ἐπροτιμῶμεν νὰ ἡχο- λεῖτο ἡ Ἐταιρεία προτίστως μὲ τὴν ἐξελλήνισιν

ὀνομάτων τοπωνυμικῶν καὶ τὴν ὑρβοτέραν ἱστορικῶς ὀνομασίαν καὶ γραφὴν, μὲ τὴν σύν- ταξιν Γεωγραφίας τῆς προκοπῆς καὶ χαρτῶν, ὧν ἔχομεν μεγάλην ἔλλειψιν. Τώρα μάλιστα μὲ τὴν νέαν διαρρυθμίσιν τῆς Εὐρώπης ἡ ἐκ- δοσις χαρτῶν ἐπιβάλλεται. Τὴν διαφήμισιν τῶν φυσικῶν καλλονῶν ἀνέλαβε τὸ Ὑπουρ- γεῖον τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας, διὰ δὲ τὰς παι- δαγωγοὺς τίποτε δὲν θὰ ἡμπορέσῃ νὰ κάμῃ, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς ἀδιαφοροῦν. Οὕτε ἄλλως τε εἶνε ἀρμοδία διὰ καθήκοντα παιδαγωγικά.

ΔΑΦΝΙΣ

Υ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ Ψ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Τὸ τμήμα τῶν Ξένων καὶ Ἐκθέσεων τοῦ ὑπουρ- γείου τῆς Ἑθν. Οἰκονομίας ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς διαφήμισιν τῶν ἀρχαιολογικῶν τόπων καὶ τῶν φυσι- κῶν καλλονῶν μας ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ.

Πρὸς τοῦτο ἐκάλεσε τοὺς ζωγράφους, ἐκ τῶν ὁποίων προσήλθον οἱ κ. κ. Ἰακωβίδης, Φωκᾶς, Ε. Θωμόπουλος, Μαθιόπουλος, Χατζόπουλος, Μαλέας, Λύτρας, Περιβολαράκης καὶ ἄλλοι ὅπως οὐσχεφθῇ μετ' αὐτὸν περὶ τοῦ καλλιτεχνικωτέρου τρόπου τῆς διαφημίσεως. Ἀπεφασίσθη ὅπως προκηρυχθῇ δια- γωνισμὸς μετὰ τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν μὲ θέμα τὴν Ἀκρόπολιν ὡς τοπεῖον καὶ ὡς ἀρχαιο- τητα. Κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξ Ἑλλήνων εἰδικῶν θὰ ἐκλέξῃ ἐξ αὐτῶν 5. Εἰς τοὺς ζωγράφους τῶν 5 αὐ- τῶν ἔργων θὰ ἀνατεθῇ νὰ μεταβοῦν εἰς πέντε διά- φορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος ἐξαιρετικῶ καὶ φυσιο- γραφικῶ ἐνδιαφέροντος διὰ νὰ τὰ ζωγραφίσουν, αὐτὰ δὲ μετὰ τῶν 5 πρώτων τῆς Ἀκροπόλεως θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τοὺς πρώτους μεγάλους δια- φημιστικούς πίνακας, οἱ ὅποιοι θὰ ἀναρτηθῶν εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς καὶ τὰ μεγάλα ξενο- δοχεῖα τῶν μεγαλειτέρων Εὐρωπαϊκῶν πόλεων.

— Οἱ ἀξιωματικοὶ γεωπόνοι προσέφεραν εἰς τὸν προϊστάμενόν των σιγατηγόν κ. Μτονιὲ ἄγαλμα τῆς Δήμητρας ἐκ Πεντελίου μαρμάρου, ἔργον τοῦ γλύπτου κ. Γ. Δημητριάδου.

— Ἡ διὰ τὸ προσεχές ἔτος ἐπιμελητεία τῆς Διαρκoῦς Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἐξέλεξε πρόε- δρον τὸν κ. Μαθιόπουλον, γραμματέα τὸν κ. Μα- λέαν καὶ κοσμήτορα τὸν κ. Ζευγώλην. Παρουσια- σθεῖσα εἰς τὸν ἐπίτιμον Πρόεδρον τῆς Διαρκoῦς κ. Σοφούλην τὸν παρεκάλεσε νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ταχυτέρας ἀνοικοδομήσεως τοῦ περιπτέρου τῆς Ἐκθέσεως ἐν τῇ προαυλίῳ τῆς Βουλῆς.

— Παρὰ Σμυρναϊκῇ οἰκογενεῇ ὁμογενοὺς εὐρέ- θησαν δύο παλαιαὶ προσωπογραφίαι τοῦ ἀπαρχονι-

σθέντος Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'. Ἡ μία παριστᾷ τὸν Πατριάρχην ἐν ἀνθηρᾷ ἡλικίᾳ μὲ μαύ- ρην γενειάδα καὶ κόμην, ὅτε ἦτο ἀκόμῃ Μητροπο- λίτης Σμύρνης. Ἡ ἑτέρα παριστᾷ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Πατριαρχείας του.

Αἱ εἰκόνες αὗται, ἔχουσαι ἱστορικὴν ἀξίαν καὶ πολύτιμοι ἀπὸ ἀπόψεως τέχνης, ἡγοράσθησαν διὰ νὰ κοσμήσουν τὰς αἰθούσας τῶν Πατριαρχείων.

— Ὁ Ἀστικός Σύνδεσμος τοῦ Παλαιοῦ Φαλή- ρου ἀνέθηκεν εἰς τὸν ζωγράφον κ. Παρθένην τὴν ἀγιογράφειν τῆς νεοτεύκτου ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Ἀλεξάνδρου. Ὁ κ. Παρθένης ἐξωγράφησε ἐπὶ τὰ ἀγιογραφικούς πίνακας, τὸν Ἀγ. Γεώργιον, Ἀγ. Δημήτριον, τὴν Μυρτιδιώτισσαν, τὴν Ἀγ. Καλλιό- πην, τὴν Ἀγ. Φιλοθέην, τὴν Ἀγ. Βαρβάραν καὶ τὸν Ἀγ. Παντελεήμονα καὶ τὰς εἰκόνας τοῦ Τέμπλου. Μὲ μίαν τέχνην ἔχουσιν τὰ στοιχεῖα τῆς Βυζ. παρα- δόσεως, χωρὶς νὰ ἀπομακρυνθῇ τῆς ἱστορικῆς σχο- λῆς προσέδωκε ταῦτοχρόνως ὁ κ. Π. τὴν ἐμπνευ- σιν τῆς καλλιτεχνικῆς του προσωπικότητος.

— Τὸν προσεχῇ Ἰούνιον διοργανοῦται ἐν Πα- ρισίοις καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις διαρκείας τριῶν μηνῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἰδοποίησε τὸν Σύνδεσμον τὸν καλλιτεχνῶν, ὅπως τὰ μέλη αὐτοῦ ἀποστείλουν ἔργα των, θὰ παρασχεθῇ δὲ πᾶσα εὐ- κολία διὰ τὴν ταχείαν, ἀσφαλῆ καὶ δωρεὰν ἀπο- στολὴν.

— Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ ἐκθεσιν Χριστιανικῆς καὶ Διακοσμητικῆς Τέχνης.

— Ἡ διὰ τὴν ἐποβολὴν προπλασμάτων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Καποδιστρίου προθεσμία παρετάθη μέχρι τῆς 25ης Ἰουνίου. Οἱ μέχρι τοῦδε ἔρανοι ἀνῆλθον εἰς 10.206. Τὸ ποσὸν θὰ συμπληρωθῇ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου.

— Εἰς τὸν ζωγράφον κ. Μιχ. Ἀξελὸν ἀπενε- μήθη παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὸ παρά- σημον τοῦ Ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀκαδημίας.